

Az irányítási rendszerre vonatkozó iránymutatások

Az irányítási rendszerre vonatkozó iránymutatások

1. Bevezetés

- 1.1. A 2010. november 24-i 1094/2010/EU rendelet (a továbbiakban az „EIOPA-rendelet” vagy a „rendelet”)¹ 16. cikkének megfelelően az EIOPA a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak (NCAs) címzett iránymutatásokat bocsát ki arról, hogy hogyan kell eljárni a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló, 2009. november 25-i 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Szolvencia II. irányelv) alkalmazásához vezető előkészítő szakasz során².
- 1.2. Az iránymutatások a Szolvencia II. irányelv 40–49., 93., 132. és 246. cikkén alapulnak.
- 1.3. Előkészítő iránymutatások hiányában a hatáskörrel rendelkező tagállami hatóságok szükségesnek találhatják, hogy a megfelelően kockázatérzékeny felügyelés biztosítása érdekében nemzeti megoldásokat dolgozzanak ki. Az egységes és konvergens uniós felügyelés elérése helyett megjelenő különböző nemzeti megoldások árthatnak a belső piac megfelelő működésének.
- 1.4. Kulcsfontosságú, hogy a Szolvencia II. előkészítése érdekében egységes és konvergens megközelítés álljon rendelkezésre. Ezek az iránymutatások olyan előkészítő munkának tekintendők, amely a Szolvencia II. fő területeivel kapcsolatos felkészülés előmozdításával biztosítani kívánja a biztosítók megfelelő irányítását valamint, hogy a felügyeleti hatóságok elegendő információval rendelkezzenek. Ezek a fő területek az irányítási rendszer, ezen belül a kockázatkezelési rendszer és a biztosítók saját kockázatainak előretekintő értékelése (a saját kockázat- és szolvenciaértékelés elvei alapján), a belső modellek iránti előzetes engedélykérelmezés és az információk továbbítása a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak.
- 1.5. A korai felkészülés kulcsfontosságú ahhoz, hogy amikor a Szolvencia II. teljes mértékben alkalmazható lesz, a biztosítók és a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok jól felkészültek legyenek, és képesek legyenek alkalmazni az új rendszert. Ennek érdekében a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak szoros párbeszédet kell folytatniuk a biztosítókkal.
- 1.6. A Szolvencia II. végrehajtására való felkészülés részeként a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak 2014. január 1-jétől be kell vezetniük az ebben a dokumentumban meghatározott iránymutatásokat annak érdekében, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók megtegyék a megfelelő lépéseket a Szolvencia II. irányelv teljes implementálásához.

¹HL L 331., 2010.12.15., 48–83. o.

²HL L 335., 2009.12.17., 1–155. o.

- 1.7. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak az iránymutatások alkalmazása terén elért haladásról jelentést kell küldeniük az EIOPA részére minden tárgyévét követő év február végéig, így az első – a 2014. január 1. és 2014. december 31. közötti időszakra vonatkozó – jelentést 2015. február 28-ig kell elküldeniük.
- 1.8. Ezek az iránymutatások a „prudens személy” alapelvekre vonatkozó iránymutatásokat is tartalmazzák. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosítók a felkészülési időszakban – a jelenlegi felügyeleti rendszer szerint alkalmazandó mennyiségi szabályozó korlátok rendszerén felül – már vegyék figyelembe ezt az elvet. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak emellett biztosítaniuk kell, hogy a biztosítók az átmeneti időszak alatt lépéseket tegyenek annak érdekében, hogy rendelkezzenek a meglévő befektetéseket körülvevő szükséges irányítással. Ez nem jelenti azt, hogy a biztosítók befektetési portfólióit már olyan mértékben át kellene alakítani, amennyire azt a biztosítók a Szolvencia II. rendszer teljes körű alkalmazásakor szükségesnek tartanák.
- 1.9. Az aktuáriusi feladatkörre vonatkozó iránymutatások a tőkekövetelményekre és a biztosítástechnikai tartalékokra való hivatkozásokat is tartalmazzák. E hivatkozások a Szolvencia II. követelményeire történő hivatkozásokként értendők. Az aktuáriusi feladatkörhöz tartozó feladatok többsége a Szolvencia II. szerinti biztosítástechnikai tartalékok koordinálásához kapcsolódik. A felkészülési időszakban ezeknek a feladatoknak elsősorban az átmeneti információk hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak történő továbbítása szempontjából van jelentőségük. Ebben az időszakban nincs átfogó keretrendszer a biztosítástechnikai tartalékok értékelésére. Az előkészületi lépésekről szóló jelentéstétel céljából – és kizárólag e célból – később adják meg ezt a keretet.
- 1.10. A Szolvencia II. irányelv szerint a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy ezen iránymutatások alkalmazása arányos legyen a biztosító vagy viszontbiztosító üzleti tevékenységében rejlő kockázatok jellegével, nagyságrendjével és összetettségével. Az iránymutatások már azzal is tükrözik az arányosság elvének alkalmazását, hogy beépítették magát az elvet.
- 1.11. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak az iránymutatásokat az egyedi biztosítók szintjén és – a szükséges változtatásokkal – csoportszinten is alkalmazniuk kell. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak a csoportokra ezen felül a csoportspecifikus iránymutatásokat kell alkalmazniuk.
- 1.12. Ezen iránymutatások alkalmazásához az alábbi definíció került kidolgozásra:
- „a felelős jogalany”, amely a csoportokra vonatkozó iránymutatásokban kerül alkalmazásra „a jogalany, amely az irányítási rendszerre vonatkozó követelményeknek csoport szinten való megfelelésért felelős”.

1.13. Az iránymutatások 2014. január 1-jétől alkalmazandók.

I. szakasz: Az előkészítő iránymutatásokra vonatkozó általános rendelkezések

1. iránymutatás – Az iránymutatásokra vonatkozó általános rendelkezések

- 1.14. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak meg kell tenniük a megfelelő lépéseket annak érdekében, hogy 2014. január 1-jétől bevezessék az irányítási rendszerre vonatkozó jelen iránymutatásokat.
- 1.15. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók, valamint a csoportok megtegyék a megfelelő lépéseket a következők végrehajtására:
- a) a Szolvencia II. irányelvnek megfelelő hatékony irányítási rendszer kiépítése a körütekintő és megbízható vezetés érdekében;
 - b) hatékony kockázatkezelési rendszer kialakítása, amely azon egyedi és összesített kockázatok és kockázati kölcsönhatások folyamatos azonosításához, méréséhez, monitorozásához, kezeléséhez és jelentéséhez szükséges stratégiákból, folyamatokból és jelentési eljárásokból áll, amelyeknek egyedi vagy összesített szinten ki vannak, illetve ki lehetnek téve;
 - c) minőségi információ biztosítása, amely a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok számára lehetővé teszi az irányítási rendszer minőségének értékelését.

2. iránymutatás – Az EIOPA-nak benyújtandó jelentés az elért haladásról

- 1.16. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak az iránymutatások alkalmazása terén elért haladásról jelentést kell küldeniük az EIOPA részére minden tárgyévét követő év február végéig, így az első – a 2014. január 1. és 2014. december 31. közötti időszakra vonatkozó – jelentést 2015. február 28-ig kell elküldeni.

II. szakasz: Irányítási rendszer

I. fejezet: Általános irányítási követelmények

3. iránymutatás – Az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület

- 1.17. A Szolvencia II. irányelv 41. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító igazgatási, irányító vagy felügyelő testülete megfelelően együttműködjön az általa létrehozott összes testülettel, valamint a felső vezetéssel és a biztosító más kiemelten fontos feladatkört ellátó személyeivel, tőlük proaktív módon információt kérjen és szükség esetén azokra (megfelelően) reagáljon.
- 1.18. A Szolvencia II. irányelv 246. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy – csoportszinten – a felelős

jogalany igazgatási, irányító vagy felügyelő testülete megfelelően együttműködjön a csoporton belüli valamennyi jogalany igazgatási, irányító vagy felügyelő testületével, proaktív módon információt kérjen, és befolyásolja a döntéshozatalt a csoportot esetleg érintő kérdésekben.

4. iránymutatás – Szervezeti és működési struktúra

- 1.19. A Szolvencia II. irányelv 41. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító olyan szervezeti és működési struktúrákkal rendelkezzen, amelyek célja a biztosító stratégiai céljainak és tevékenységének támogatása. E struktúráknak megfelelő időn belül képesnek kell lenniük arra, hogy alkalmazkodjanak a biztosító stratégiai céljainak, tevékenységének vagy üzleti környezetének változásaihoz.
- 1.20. A Szolvencia II. irányelv 246. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a felelős jogalany igazgatási, irányító vagy felügyelő testülete értékelje, hogy a csoport szerkezetének megváltozása milyen hatással van az érintett jogalanyok fenntartható pénzügyi pozíciójára, és időben megtegye a szükséges kiigazításokat.
- 1.21. A Szolvencia II. irányelv 246. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a felelős jogalany igazgatási, irányító vagy felügyelő testülete – a megfelelő intézkedések meghozatala érdekében – megfelelő ismeretekkel rendelkezzen a csoport szervezeti felépítését, különböző biztosítóinak üzleti modelljét és az e biztosítók közötti kapcsolatokat, valamint a csoport szerkezetéből eredő kockázatokat illetően.

5. iránymutatás – Kiemelten fontos feladatkörök

- 1.22. A Szolvencia II. irányelv 44., 46., 47. és 48. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító megfelelően lássa el a következő kiemelten fontos feladatköröket: kockázatkezelési, megfelelési, belső audit és aktuáriusi feladatkör.
- 1.23. A Szolvencia II. irányelv 44., 46., 47., 48. és 246. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a felelős jogalany megfelelően lássa el a következő kiemelten fontos feladatköröket: csoportszintű kockázatkezelési, megfelelési, belső audit és aktuáriusi feladatkör.

6. iránymutatás – Döntéshozatal

- 1.24. A Szolvencia II. irányelv 41. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító gondoskodjon róla, hogy ténylegesen legalább két személy vezesse a biztosítót. Ez azt jelenti, hogy a biztosító minden jelentős döntésében, a döntés végrehajtását megelőző folyamatban, legalább két, a biztosítót ténylegesen vezető személynek kell részt vennie.

7. iránymutatás – Az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület szintjén meghozott döntések dokumentálása

1.25. A Szolvencia II. irányelv 41. és 44. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító megfelelően dokumentálja a biztosító igazgatási, irányító vagy felügyelő testületének szintjén meghozott döntéseket, valamint azt, hogy hogyan vették figyelembe a kockázatkezelési rendszerből származó információkat.

8. iránymutatás – Az irányítási rendszer belső felülvizsgálata

1.26. A Szolvencia II. irányelv 41. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító igazgatási, irányító vagy felügyelő testülete meghatározza az irányítási rendszer belső felülvizsgálatának hatókörét és gyakoriságát, figyelembe véve – mind egyedi, mind csoportszinten – az üzleti tevékenység jellegét, nagyságrendjét és összetettségét, valamint a csoport szerkezetét.

1.27. A Szolvencia II. irányelv 41. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a felülvizsgálat hatókörét, eredményeit és következtetéseit megfelelően dokumentálják, és azokról jelentést tegyenek a biztosító igazgatási, irányító vagy felügyelő testületének. Megfelelő visszacsatolásra van szükség az intézkedések és végrehajtásuk, valamint azok nyilvántartásának nyomon követéséhez.

9. iránymutatás – Szabályzatok

1.28. A Szolvencia II. irányelv 41. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító az irányítási rendszer részeként előírt valamennyi szabályzatot összehangolja egymással és a biztosító üzleti stratégiájával. Minden egyes szabályzatnak világosan meg kell határoznia legalább a következőket:

- d) a szabályzat révén elérni kívánt célok;
- e) az elvégzendő feladatok és az azért felelős személy vagy funkció;
- f) az alkalmazandó folyamatok és jelentéstételi eljárások; és
- g) az illetékes szervezeti egység azon kötelezettsége, hogy tájékoztassa a kockázatkezelési, belső audit és megfelelési valamint aktuáriusi feladatköröket ellátókat minden olyan tényről, amely feladataik ellátása szempontjából jelentőséggel bír.

1.29. A Szolvencia II. irányelv 41. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító a kiemelten fontos feladatkörökre vonatkozó szabályzatokban az e feladatköröket ellátók biztosítón belüli helyzetével, jogaival és hatásköreivel is foglalkozzon.

10. iránymutatás – Készenléti tervek

- 1.30. A Szolvencia II. irányelv 41. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító – azon területekre vonatkozóan, amelyeken sebezhetőnek ítéli magát – azonosítsa a készenléti tervek által kezelni kívánt kockázatokat, és rendszeresen felülvizsgálja, frissítse és tesztelje ezeket a készenléti terveket.

II. fejezet: Szakmai alkalmasság és üzleti megbízhatóság

11. iránymutatás – Szakmai alkalmassági követelmények

- 1.31. A Szolvencia II. irányelv 42. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosítók gondoskodjanak róla, hogy a biztosítót ténylegesen vezető vagy a más kiemelten fontos feladatkört ellátó személyek, többek között a biztosító igazgatási, irányító vagy felügyelő testületének tagjai szakmailag alkalmasak legyenek, figyelembe vegyék az egyénekre ruházott kötelezettségeket, biztosítva a kellő összetételű képzettséget és tudást, a megfelelő tapasztalatot a biztosító szakszerű vezetéséhez és ellenőrzéséhez.
- 1.32. A Szolvencia II. irányelv 42. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító gondoskodjon arról, hogy az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület tagjai együttesen legalább a következő megfelelő képzettséggel, tapasztalattal és tudással rendelkezzenek:
- a) biztosítás és pénzügyi piacok;
 - b) üzleti stratégia és üzleti modell;
 - c) irányítási rendszer;
 - d) pénzügyi és aktuáriusi elemzés; és
 - e) szabályozási keret és követelmények.

12. iránymutatás – Üzleti megbízhatósági követelmények

- 1.33. A Szolvencia II. irányelv 42. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító az adott személy üzleti megbízhatóságának vizsgálata során a tisztességes magatartást és pénzügyi megbízhatóságot is értékelje a személy jellemével, viselkedésével és üzleti magatartásával kapcsolatos releváns tények alapján, beleértve – joghatóságtól függetlenül – valamennyi bünygyi, pénzügyi és felügyeleti szempontot. Az elkövetett szabálysértéssel összefüggő korlátozási időszakot a nemzeti jog vagy gyakorlat alapján kell meghatározni.

13. iránymutatás – A szakmai alkalmasságra és az üzleti megbízhatóságra vonatkozó szabályzatok és eljárások

- 1.34. A Szolvencia II. irányelv 41. és 42. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító rendelkezzen a szakmai alkalmasságra és az üzleti megbízhatóságra vonatkozó szabályzattal, amely legalább a következőket tartalmazza:

- a) a biztosítót ténylegesen vezető vagy más kiemelten fontos feladatkört ellátó személyek szakmai alkalmasságát és üzleti megbízhatóságát értékelő eljárások a konkrét pozícióra való kinevezéskor és a kinevezés fennállása folyamán;
- b) a szakmai alkalmassági és üzleti megbízhatósági követelmények újraértékelését szükségessé tevő helyzetek leírása; és
- c) a szakmai alkalmasságra és üzleti megbízhatóságra vonatkozó eljárások a Szolvencia II. irányelv 42. cikkének követelményei alá nem tartozó egyéb fontos munkatársak értékelésére a konkrét pozícióra való kinevezéskor és a kinevezés fennállása folyamán.

14. iránymutatás – A kiemelten fontos feladatok kiszervezése

- 1.35. A Szolvencia II. irányelv 42. és 49. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító alkalmazza a szakmai alkalmasságra és üzleti megbízhatóságra vonatkozó eljárásokat azon személyek értékelése esetében, akik a kiszervezett kiemelten fontos tevékenység ellátását végzik a kiszervezett kiemelten fontos tevékenységgel megbízott szolgáltató vagy közvetett szolgáltató intézménynél.
- 1.36. A Szolvencia II. irányelv 42. és 49. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító jelöljön ki a saját szervezetén belül, a kiszervezett kiemelten fontos feladat tekintetében általános felelősséget viselő, szakmailag alkalmas és üzletileg megbízható személyt, aki a kiszervezett kiemelten fontos feladattal kapcsolatban elegendő tudással és tapasztalattal rendelkezik ahhoz, hogy képes legyen a szolgáltató teljesítményét és eredményeit felülvizsgálni.

III. fejezet: Kockázatkezelés

15. iránymutatás – Az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület szerepe a kockázatkezelési rendszerben

- 1.37. A Szolvencia II. irányelv 44. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító igazgatási, irányító vagy felügyelő testülete viselje a végső felelősséget a kockázatkezelési rendszer hatékonyságáért, a biztosító kockázati étvágának és kockázatvállalási határértékeinek megállapításáért, valamint a fő kockázatkezelési stratégiák és szabályzatok jóváhagyásáért.
- 1.38. A Szolvencia II. irányelv 246. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a felelős jogalany igazgatási, irányító vagy felügyelő testülete felelősséget viseljen az egész csoport kockázatkezelési rendszerének hatékonyságáért. A kockázatkezelési rendszernek legalább a következőket kell magában foglalnia:

- a) a csoportszintű kockázatkezeléssel kapcsolatos stratégiai döntések és szabályzatok;
- b) a csoport kockázati étvágának és a kockázatvállalási határértékeinek meghatározása;
- c) a kockázatok csoportszinten történő azonosítása, mérése, kezelése. monitorozása és jelentése.

1.39. A Szolvencia II. irányelv 246. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a felelős jogalany gondoskodjon arról, hogy az ilyen stratégiai döntések és szabályzatok összhangban legyenek a csoport szerkezetével, méretével és a csoporton belüli biztosítók sajátosságaival. Biztosítsa azt is, hogy azok kiterjedjenek a csoporton belüli egyes biztosítók lényeges sajátos ügyleteire és az azokhoz kapcsolódó kockázatokra, továbbá biztosítsa, hogy integrált, egységes és hatékony kockázatkezelés működjön a csoportban.

16. iránymutatás – Kockázatkezelési szabályzat

1.40. A Szolvencia II. irányelv 44. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító olyan kockázatkezelési szabályzatot alakítson ki, amely legalább:

- a) meghatározza a kockázati kategóriákat és a kockázatok mérésére szolgáló módszereket;
- b) körvonalazza, hogy a biztosító hogyan kezeli az egyes kockázati kategóriákat, területeket és a potenciális kockázathalmozódást;
- c) leírja a biztosító szabályozói tőkekövetelménye és a kockázatvállalási határértékei, valamint (a sajátkockázat- és szolvenciaértékelés elvei alapján készült) előretekintő sajátkockázat-értékelésében meghatározott általános szavatolótőke-megfelelési igény közötti kapcsolatot;
- d) meghatározza a kockázatvállalási határokat minden releváns kockázati kategórián belül, a biztosító általános kockázati étvágának megfelelően; és
- e) leírja a rendszeres stressztesztek gyakoriságát és tartalmát, valamint az ad-hoc stresszteszteket indokoló helyzeteket.

17. iránymutatás – Kockázatkezelési feladatkör: általános feladatok

1.41. A Szolvencia II. irányelv 44. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító a kockázatkezelési feladatkört ellátók számára előírja, hogy a potenciálisan lényegesnek minősített kockázatokról tegyenek jelentést az igazgatási, irányító vagy felügyelő testületnek. A kockázatkezelési feladatkört ellátóknak ezen kívül – saját kezdeményezésükre vagy az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület kérésére – jelentést kell tenniük a kockázatok egyéb specifikus területeiről.

1.42. A Szolvencia II. irányelv 246. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a felelős jogalany gondoskodjon arról, hogy a kockázatkezelési szabályzatot az egész csoportban következetesen hajtsák végre.

18. iránymutatás – Biztosítási kockázatvállalási és tartalékképzési kockázat kezelési szabályzat

1.43. A Szolvencia II. irányelv 44. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító kockázatkezelési szabályzata a biztosítási kockázatvállalási és tartalékképzési kockázat tekintetében legalább a következőkre terjedjen ki:

- a) a biztosítási tevékenység típusai és jellemzői, mint például a biztosító által elfogadni kívánt biztosítási kockázattípus;
- b) hogyan kell biztosítani, hogy a díjbevétel alkalmas legyen a várható költségek és kárigények fedezésére;
- c) a biztosító biztosítási kötelezettségeiből, többek között a termékeihez tartozó beágyazott opciókból és garantált visszavásárlási összegekből származó kockázatok meghatározása;
- d) a biztosító egy új biztosítási termék tervezési folyamata és a díjbevétel számítása során hogyan veszi figyelembe a befektetésekre vonatkozó korlátokat; és
- e) a biztosító egy új biztosítási termék tervezési folyamata és a díjbevétel számítása során hogyan veszi figyelembe a viszontbiztosítást és az egyéb kockázatcsökkentési technikákat.

19. iránymutatás – Működési kockázat kezelési szabályzat

1.44. A Szolvencia II. irányelv 44. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító kockázatkezelési szabályzata a működési kockázat tekintetében legalább a következőkre terjedjen ki:

- a) azoknak a működési kockázatoknak a meghatározása, amelyeknek a biztosító ki van, vagy ki lehet téve, valamint e kockázatok csökkentése módjának értékelése;
- b) a biztosító működési kockázatok kezelését célzó tevékenységei és belső folyamatai, beleértve az ezeket támogató IT-rendszereket; és
- c) a biztosító fő működési kockázati területeire vonatkozó kockázatvállalási határok.

1.45. A Szolvencia II. irányelv 44. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító rendelkezzen a működési kockázati események meghatározására, elemzésére és bejelentésére szolgáló folyamatokkal. A biztosítónak e célból ki kell dolgoznia a működési kockázati események összegyűjtésére és monitorozására szolgáló folyamatot.

1.46. A Szolvencia II. irányelv 44. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a működési kockázatok kezelése céljából a biztosító megfelelő működési kockázati forgatókönyveket dolgozzon ki és elemezzen, és azokat legalább a következőkre alapozza:

- a) kulcsszerepet betöltő folyamat, munkatársak vagy rendszer elégtelensége; és
- b) külső események bekövetkezése.

20. iránymutatás – Ellenőrzés és a kockázatcsökkentési technikák dokumentálása

1.47. A Szolvencia II. irányelv 44. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a viszontbiztosítás és az egyéb kockázatcsökkentési technikák megfelelő alkalmazása céljából a biztosító elemezze, értékelje és dokumentálja az összes felhasznált kockázatcsökkentési technika hatékonyságát.

21. iránymutatás – Viszontbiztosítás és más kockázatcsökkentési technikák – kockázatkezelési szabályzat

1.48. A Szolvencia II. irányelv 44. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító kockázatkezelési szabályzata a kockázatcsökkentési technikák tekintetében legalább a következőkre terjedjen ki:

- a) a biztosító meghatározott kockázatvállalási határainak megfelelő kockázatáthárítási szint meghatározása, és annak megállapítása, hogy a biztosító kockázati profilját figyelembe véve mely típusú viszontbiztosítási megállapodások a legmegfelelőbbek;
- b) az ilyen kockázatcsökkentési partnerek kiválasztásának elvei és a viszontbiztosítási partnerek kiválasztásának és hitelképességének értékelésére és monitorozására szolgáló eljárások;
- c) a tényleges kockázatáthárítás értékelésére szolgáló eljárások és a báziskockázat figyelembevétele; és
- d) likviditáskezelés a kárigények kifizetése és a viszontbiztosítási megtérülés közötti időbeli eltérés kezelésére.

22. iránymutatás – Eszköz-forrás menedzsment szabályzat

1.49. A Szolvencia II. irányelv 44. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító kockázatkezelési szabályzata az eszköz-forrás menedzsment tekintetében legalább a következő információkra terjedjen ki:

- a) az eszközök és a források közötti különféle természetű – legalább a lejáratú időpontokkal és a devizanemekkel összefüggő – eltérések meghatározását szolgáló eljárások leírása és az eltérések értékelése;

- b) az alkalmazandó kockázatcsökkentési technikák leírása és az adott kockázatcsökkentési technikák eszköz-forrás menedzsmentre gyakorolt várható hatása;
- c) a megengedett szándékos eltérések leírása; és
- d) a mögöttes módszer leírása és a végrehajtandó stressztesztek és szcenárióelemzések gyakorisága.

23. iránymutatás – Befektetési kockázat kezelési szabályzat

1.50. A Szolvencia II. irányelv 44. és 132. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító kockázatkezelési szabályzata a befektetések tekintetében legalább a következőkre terjedjen ki:

- a) a teljes eszközportfólió biztonságának, minőségének, likviditásának, nyereségességének és hozzáférhetőségének a biztosító által célzott szintje, valamint ezek elérésének tervezett módja;
- b) az eszközök és kitétségek, beleértve a mérlegen kívüli kitétségek mennyiségi korlátait, amelyeket azért kell felállítani, hogy segítsenek biztosítani, hogy a biztosító elérje a kívánt szintet a portfólió biztonsága, minősége, likviditása, nyereségessége és hozzáférhetősége tekintetében;
- c) a pénzügyi piaci környezet figyelembevétele;
- d) azok a feltételek, amelyek mellett a biztosító biztosítékul adhat, vagy hitelezhet eszközöket;
- e) a piaci kockázat és egyéb kockázatok közötti kapcsolat kedvezőtlen forgatókönyvek esetén;
- f) a befektetett eszközök megfelelő értékelésére és ellenőrzésére szolgáló eljárások;
- g) a befektetések eredményének monitorozására és szükség szerinti felülvizsgálatára szolgáló eljárások; és
- h) hogyan kell kiválasztani az eszközöket a biztosítási kötvénytulajdonosok és a kedvezményezettek érdekeinek legjobb érvényesítéséhez.

24. iránymutatás – Likviditási kockázat kezelési szabályzat

1.51. A Szolvencia II. irányelv 44. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító kockázatkezelési szabályzata a likviditási kockázat tekintetében legalább a következőkre terjedjen ki:

- a) az eszköz és forrás oldal pénzáramainak (bevételek, kifizetések) eltérő illeszkedési szintjeit meghatározó eljárások, beleértve a direkt- és viszontbiztosítások várható pénzmozgásait, úgymint a kárigények kifizetése, a lejárat előtti törlések vagy a visszavásárlások;

- b) a rövid és középtávú teljes likviditási szükséglet megállapítása, ezen belül egy megfelelő likviditási tartalék képzése a likviditási hiány elleni védekezés céljából;
- c) a likvid eszközök szintjének és monitorozásának megállapítása és, ezen belül a kényszerértékesítésből származó potenciális költségek vagy pénzügyi veszteségek meghatározása;
- d) az alternatív finanszírozási eszközök meghatározása és költségük megállapítása; és
- e) a várható új üzleti tevékenységek likviditásra gyakorolt hatásának figyelembevétele.

IV. fejezet: A „prudens személy” alapelv és az irányítási rendszer

25. iránymutatás – Befektetési kockázatkezelés

- 1.52. A Szolvencia II. irányelv 132. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító ne kizárólag harmadik fél, mint például a pénzügyi intézmények, eszközközvetítők és minősítő intézetek által nyújtott információktól függjön. Nevezetesen a biztosítónak ki kell dolgoznia saját kockázatkezelési eljárásához és üzleti stratégiájához igazodó saját fő kockázati mutatóit
- 1.53. Befektetési döntései meghozatala során figyelembe kell vennie a befektetésekkel járó kockázatokat, de nem szabad csak a tőkekövetelmények által megfelelően lefedett kockázatokra támaszkodnia.

26. iránymutatás – A nem szokványos befektetési tevékenységek értékelése

- 1.54. A Szolvencia II. irányelv 132. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító minden nem szokványos jellegű befektetés vagy befektetési tevékenység végrehajtása előtt értékelje legalább a következőket:
 - a) a befektetés vagy befektetési tevékenység végrehajtására és kezelésére való képessége;
 - b) a kifejezetten a befektetéshez vagy befektetési tevékenységhez kapcsolódó kockázatok és a befektetés vagy befektetési tevékenység hatása a biztosító kockázati profiljára;
 - c) a befektetés vagy befektetési tevékenység összhangja a kedvezményezettek és biztosítási kötvénytulajdonosok érdekeivel, a biztosító által meghatározott forrásoldali korlátokkal és a hatékony portfóliókezeléssel; és
 - d) a befektetés vagy befektetési tevékenység hatása a teljes portfólió minőségére, biztonságára, likviditására, nyereségességére és hozzáférhetőségére.
- 1.55. A Szolvencia II. irányelv 132. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosítók rendelkezzenek

olyan eljárással, amely megköveteli, hogy amennyiben az ilyen befektetés vagy befektetési tevékenység jelentős kockázattal vagy a kockázati profil megváltozásával jár, a biztosító kockázatkezelési feladatkörét ellátók tájékoztassák a biztosító igazgatási, irányító vagy felügyelő testületét e kockázatról vagy a kockázati profil megváltozásáról.

27. iránymutatás – Befektetési egységekhez kötött és indexhez kötött szerződések

- 1.56. A Szolvencia II. irányelv 44. és 132. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító a befektetési egységekhez kötött és indexhez kötött szerződések befektetéseit a biztosítási kötvénytulajdonosok és kedvezményezettek legjobb érdekei szerint helyezze el, figyelembe véve a nyilvános célkitűzéseket.
- 1.57. A Szolvencia II. irányelv 44. és 132. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy befektetési egységekhez kötött üzlet esetén a biztosító vegye figyelembe és kezelje a befektetési egységekhez kötött szerződések korlátait, különösen a likviditási korlátokat.

28. iránymutatás – A szabályozott pénzügyi piacra nem bevezetett eszközök

- 1.58. A Szolvencia II. irányelv 44. és 132. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító a szabályozott pénzügyi piacra nem bevezetett pénzeszközökbe történő befektetésekre vagy a nehezen értékelhető összetett termékekre vonatkozóan rendelkezzen eljárásokkal, azokat kezelje, monitorozza és ellenőrizze.
- 1.59. A Szolvencia II. irányelv 44. és 132. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító a bevezetett, de nem vagy nem rendszeresen forgalmazott eszközöket hasonlóan kezelje, mint a szabályozott pénzügyi piacra nem bevezetett eszközöket.

29. iránymutatás – Származtatott ügyletek

- 1.60. A Szolvencia II. irányelv 44. és 132. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy amennyiben a biztosító származtatott ügyleteket alkalmaz – ezek teljesítményének monitorozása érdekében – az eljárásokat a befektetésekre vonatkozó kockázatkezelési szabályzatával összhangban hajtsa végre.
- 1.61. A Szolvencia II. irányelv 44. és 132. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító – amennyiben a hatékony portfóliókezelés elősegítése érdekében származtatott ügyleteket alkalmaz – mutassa be, miként javítja a portfólió minőségét, biztonságát, likviditását vagy nyereségeségét anélkül, hogy e jellemzők bármelyikét jelentősen veszélyeztetné.
- 1.62. A Szolvencia II. irányelv 44. és 132. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító

dokumentálja az indokokat, és mutassa be a származtatott ügyletek alkalmazása révén elért tényleges kockázatát-hárítást, amennyiben a származtatott ügyleteket a kockázatok csökkentésének elősegítése céljából vagy kockázatcsökkentési technikaként alkalmazzák.

30. iránymutatás – Értékpapírosított eszközök

1.63. A Szolvencia II. irányelv 44. és 132. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy amennyiben a biztosító értékpapírosított eszközökbe fektet be, biztosítsa, hogy az értékpapírosított eszközökkel kapcsolatos saját érdekei és az eszközátruházó vagy „szponzor” érdekei világosak és összehangoltak legyenek.

V. fejezet: Szavatolótőke-követelmények és az irányítási rendszer

31. iránymutatás – Tőkemenedzsment-szabályzat

1.64. A Szolvencia II. irányelv 41. és 93. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító dolgozzon ki tőkemenedzsment-szabályzatot, amely magában foglalja a következőket:

- a) azon eljárás leírása, amely azt hivatott biztosítani, hogy a szavatoló tőke elemei a kibocsátáskor, és azt követően is megfeleljenek az alkalmazandó tőkeszabályozás és megosztási rendszer követelményeinek, és amennyiben az alkalmazandó szabályozás előírja, megfelelő besorolással rendelkezzenek;
- b) a szavatolótőke-elemek alkalmazása középtávú tőkemenedzsment-terv szerinti monitorozására szolgáló eljárás leírása;
- c) azon eljárás leírása, amely azt hivatott biztosítani, hogy a szavatolótőke-elemekre vonatkozó lejáratok és feltételek az alkalmazandó tőkeszabályozás kritériumait illetően világosak és egyértelműek legyenek; és
- d) a következő eljárások leírása:
 - i. annak biztosítása, hogy a törzsrészcégek-osztalékokra vonatkozó minden szabályzatot és jegyzéket figyelembe vegyenek a tőkehelyzet elbírálásakor; és
 - ii. olyan esetek azonosítása és dokumentálása, amelyekben a szavatolótőke-elemek megosztása várhatóan halasztásra, vagy törlésre kerül.

32. iránymutatás – Középtávú tőkemenedzsment-terv

1.65. A Szolvencia II. irányelv 41. és 93. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító középtávú tőkemenedzsment-tervet dolgozzon ki, amelyet a biztosító igazgatási, irányító vagy felügyelő testülete monitoroz, és amelynek legalább a következő szempontokat kell tartalmaznia:

- a) minden felhasználásra tervezett tőkeelem;
- b) a biztosító szavatolótőke-elemeire vonatkozó lejárati, amely magában foglalja a szerződés szerinti lejárati, és a szerződés lejárt előtti kifizetés, vagy megváltás eseteit;

- c) valamely szavatolótőke-elem kibocsátása, visszatérítése vagy visszafizetése, illetve értékelésének egyéb változása hogyan érinti az alkalmazandó tőkeszabályozás bármely korlátjának alkalmazását; és
 - d) a tőkemegoszlási szabályzat alkalmazása.
- 1.66. A Szolvencia II. 41. és 93. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító a tőkemenedzsment-tervben figyelembe vegye a kockázatkezelési rendszerek eredményeit és előretekinthető sajátkockázat-értékelését (amely a sajátkockázat- és szolvenciaértékelés elvei alapján készült).

VI. fejezet: Belső ellenőrzési rendszer

33. iránymutatás – Belső ellenőrzési környezet

- 1.67. A Szolvencia II. irányelv 46. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító a megfelelő belső ellenőrzések végrehajtásának fontosságát elősegítendő biztosítsa, hogy minden munkatárs tudatában legyen a belső ellenőrzési rendszeren belüli szerepének. Az ellenőrzési tevékenységeknek arányban kell állniuk az ellenőrizendő tevékenységekből és folyamatokból eredő kockázatokkal.
- 1.68. A Szolvencia II. irányelv 246. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a felelős jogalany gondoskodjon a belső ellenőrzési rendszerek csoporton belüli következetes végrehajtásáról.

34. iránymutatás – Monitoring és jelentéstétel

- 1.69. A Szolvencia II. irányelv 46. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító vezesse be, hogy a belső ellenőrzési rendszerén belüli monitoring és jelentéstételi mechanizmusok a döntéshozatal szempontjából releváns információkat biztosítsanak az igazgatási, irányító vagy felügyelő testülete számára.

VII. fejezet: Belső audit feladatkör

35. iránymutatás – Függetlenség

- 1.70. A Szolvencia II. irányelv 47. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító gondoskodjon róla, hogy a belső audit feladatkörét ellátók az audit végrehajtása és az audit eredményeinek értékelése és jelentése során ne legyenek alárendelve az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület befolyásának, ami veszélyeztetheti függetlenségüket és pártatlanságukat.

36. iránymutatás – Belső auditszabályzat

1.71. A Szolvencia II. irányelv 41. és 47. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító rendelkezzen egy belső auditszabályzattal, amely legalább a következő területekre terjed ki:

- a) azok a feltételek, amelyek szerint a belső audit feladatkört ellátókat fel lehet kérni véleményezésre vagy segítségnyújtásra, vagy egyéb különleges feladatok végrehajtására;
- b) ahol helyénvaló, azon eljárásokat meghatározó belső szabályok, amelyeket a belső audit feladatkörért felelős személynek követnie kell, mielőtt tájékoztatja a felügyeleti hatóságot; és
- c) ahol helyénvaló, a munkatársak feladatainak rotációját szabályozó kritériumok.

1.72. A Szolvencia II. irányelv 41. és 246. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a felelős jogalany gondoskodjon arról, hogy a csoportszintű auditszabályzat írja le, hogy a belső audit feladatkör hogyan:

- a) hangolja össze az egész csoporton belül a belső audittevékenységet; és
- b) biztosítja csoportszinten a belső auditkövetelményeknek való megfelelést.

37. iránymutatás – Belső audit funkció feladatai

1.73. A Szolvencia II. irányelv 47. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító követelje meg, hogy a belső audit feladatkörét ellátók legalább:

- a) hozzanak létre, hajtsanak végre és működtessenek egy auditálási tervet, amely meghatározza a következő években elvégzendő auditálási munkát, figyelembe véve a biztosító valamennyi tevékenységét és teljes irányítási rendszerét;
- b) a prioritások megállapítása során kockázatalapú megközelítést alkalmazzanak;
- c) az auditálási tervről tegyenek jelentést az igazgatási, irányító vagy felügyelő testületnek;
- d) az a) pontnak megfelelően elvégzett munka eredményei alapján készítsenek az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület számára belső ellenőrzési jelentést, amely megállapításokat és ajánlásokat tartalmaz, beleértve a hiányosságok kijavításához előreláthatólag szükséges időt és az azok végrehajtásáért felelős személyeket, valamint az audit ajánlásainak végrehajtására vonatkozó információt;
- e) legalább éves rendszerességgel nyújtsanak be belső auditjelentést az igazgatási, irányító vagy felügyelő testületnek; és

f) ellenőrizték az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület által a d) pontban említett ajánlások alapján meghozott döntéseknek való megfelelést.

1.74. A Szolvencia II. irányelv 47. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy amennyiben szükséges, a biztosító gondoskodjon róla, hogy a belső audit feladatkört ellátók az auditálási tervben nem szereplő auditálásokat is végrehajthassanak.

VIII. fejezet: Aktuáriusi feladatkör

38. iránymutatás – Az aktuáriusi feladatkör feladatai

1.75. A Szolvencia II. irányelv 48. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy amennyiben a biztosító úgy dönt, hogy az aktuáriusi feladatkör feladatait és tevékenységeit további feladatokkal vagy tevékenységekkel egészíti ki, megfelelő intézkedéseket hozzon a potenciális érdekütközések kezelésére.

1.76. A Szolvencia II. irányelv 246. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a felelős jogalany előírja, hogy az aktuáriusi feladatkört ellátók az egész csoport tekintetében véleményezzék a viszontbiztosítási politikát és a viszontbiztosítási programot.

39. iránymutatás – A biztosítástechnikai tartalékok számításának koordinálása

1.77. A Szolvencia II. irányelv 48. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító az aktuáriusi feladatkört ellátóktól követelje meg, hogy meghatározzák a Szolvencia II. irányelv 76–85. cikkében a biztosítástechnikai tartalékok számítására vonatkozóan megállapított követelményektől való eltéréseket, és tegyenek javaslatot a megfelelő kiigazításokra.

1.78. A Szolvencia II. irányelv 48. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító az aktuáriusi feladatkört ellátóktól követelje meg, hogy - ha a számításra már Szolvencia II alapon került sor - magyarázzák meg az adatok, módszerek vagy feltevések értékelési időpontok közötti változásainak a biztosítástechnikai tartalékokra gyakorolt bármely lényeges hatását.

40. iránymutatás – Adatminőség

1.79. A Szolvencia II. irányelv 48. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító az aktuáriusi feladatkört ellátóktól követelje meg, hogy értékeljék, hogy a biztosítástechnikai tartalékok számítása során felhasznált belső és külső adatok megfelelnek-e a Szolvencia II. irányelvben meghatározott adatminőségi előírásoknak. Az aktuáriusi funkciót ellátók adott esetben tegyenek ajánlásokat az adatminőség javítását szolgáló belső eljárásokra, biztosítva ezzel, hogy a biztosító a végrehajtáskor megfeleljen a Szolvencia II. vonatkozó követelményének.

41. iránymutatás – Kockázatvállalási politika és viszontbiztosítási megállapodások

1.80. A Szolvencia II. irányelv 48. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító követelje meg az aktuáriusi feladatkört ellátóktól, hogy amikor véleményt nyilvánítanak a kockázatvállalási politikáról és a viszontbiztosítási megállapodásokról, vegyék figyelembe az ezek és a technikai tartalékok közötti összefüggéseket.

42. iránymutatás – Az aktuárius feladatköre a belső modell alkalmazására előzetes engedélykérelmet benyújtó biztosítónál

1.81. A Szolvencia II. irányelv 48. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a biztosító az aktuáriusi feladatkört ellátóktól követelje meg, hogy működjenek közre annak a meghatározásában, hogy a belső modell milyen kockázatokra terjed ki. Az aktuáriusi feladatkört ellátóknak abban is közre kell működniük, hogy meghatározzák, miből fakadnak az ezen kockázatok valamint az ezen kockázatok és egyéb kockázatok közötti függőségek. A közreműködésnek technikai elemzésen kell alapulnia, és tükröznie kell a feladatkört ellátó tapasztalatát és szakértelmét.

43. iránymutatás – Az igazgatási, irányító vagy felügyelő testületnek benyújtandó aktuáriusi jelentés

1.82. A Szolvencia II. irányelv 48. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító követelje meg az aktuáriusi feladatkört ellátóktól, hogy legalább éves rendszerességgel nyújtsanak be írásos jelentést az igazgatási, irányító vagy felügyelő testületnek. A jelentésben dokumentálni kell az aktuáriusi feladatkört ellátók által végrehajtott minden lényeges feladatot azok eredményeit, pontosan meghatározva az előforduló hiányosságokat, és ajánlásokat téve a hiányosságok kiküszöbölésének módjára vonatkozóan.

IX. fejezet: Kiszervezés

44. iránymutatás – Kritikus vagy lényeges működési feladatkörök és tevékenységek

1.83. A Szolvencia II. irányelv 49. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító meghatározza és dokumentálja, hogy a kiszervezett feladatkör vagy tevékenység kritikus vagy lényeges feladatkör vagy tevékenység-e, azaz olyan, a biztosító működéséhez nélkülözhetetlen feladatkör vagy tevékenység-e, amely nélkül a biztosító képtelen lenne biztosítani szolgáltatásait a biztosítási kötvénytulajdonosok számára.

45. iránymutatás – Biztosítási kockázatvállalás

1.84. A Szolvencia II. irányelv 49. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy amennyiben egy, a biztosító

alkalmazásában nem álló biztosításközvetítő felhatalmazást kap arra, hogy a biztosító nevében és számlájára kockázatot vállaljon el vagy kárigényeket rendezzen, a biztosító biztosítsa, hogy e közvetítő tevékenysége a kiszervezésre vonatkozó követelmények hatálya alá tartozzon.

46. iránymutatás – Csoporton belüli kiszervezés

1.85. A Szolvencia II. irányelv 49. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy amennyiben kiemelten fontos feladatkörök csoporton belüli kiszervezésére kerül sor, a felelős jogalany dokumentálja, hogy mely feladatkörök mely jogi személyhez tartoznak, és biztosítsa, hogy a kiemelten fontos feladatkörök biztosító szintjén történő végrehajtását az ilyen megállapodások ne veszélyeztessék.

47. iránymutatás – Kiszervezési szabályzat

1.86. A Szolvencia II. irányelv 49. és 41. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a kiszervezést végrehajtó vagy tervező biztosító szabályzata kiterjedjen a biztosító kiszervezési megoldásaira és folyamataira a szerződés kezdetétől a végéig. Ez magában foglalja különösen a következőket:

- a) egy funkció vagy tevékenység kritikus vagy fontos volta meghatározásának kritériumai;
- b) a megfelelő minőséget nyújtó szolgáltató kiválasztásának módja; valamint hogy milyen módon és milyen gyakran értékeli ezek teljesítményét és eredményeit;
- c) a szolgáltatóval kötött írásbeli megállapodásban rögzítendő részletek; és
- d) üzleti készenléti tervek, ideértve a kritikus vagy fontos funkciók vagy tevékenységek kiszervezéséhez kapcsolódó kilépési stratégiákat.

III. szakasz: A csoportszintű irányításra vonatkozó specifikus követelmények

48. iránymutatás – A felelős jogalany

1.87. A Szolvencia II. irányelv 246. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az anyavállalatnak minősülő biztosító vagy viszontbiztosító, vagy biztosítói holdingtársaság meghatározza a felelős jogalanyt, és erről jelentést tegyen a csoportfelügyeleti hatóságnak.

49. iránymutatás – A belső irányítási követelmények meghatározásával kapcsolatos feladatok

1.88. A Szolvencia II. irányelv 246. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a felelős jogalany meghatározza a csoport és az ahhoz tartozó biztosítók szerkezetének, üzleti tevékenységének és kockázatainak megfelelő, az egész csoportra érvényes belső irányítási követelményeket, és meghatározza a csoportszintű kockázatkezeléshez megfelelő szerkezetet és szervezetet, világosan elosztva a feladatokat a csoport valamennyi biztosítója között.

- 1.89. A Szolvencia II. irányelv 246. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a felelős jogalany a saját irányítási rendszerének létrehozásakor ne csorbítsa a csoport egyes biztosítói igazgatási, irányító vagy felügyelő testületeinek felelősségét.

50. iránymutatás – Csoportszintű irányítási rendszer

- 1.90. A Szolvencia II. irányelv 246. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a felelős jogalany:
- a) megfelelő és hatékony eszközökkel és eljárásokkal, valamint kellő felelősséggel és elszámoltathatósággal rendelkezzen ahhoz, hogy képes legyen felügyelni és irányítani a biztosítói szintű kockázatkezelési és belső ellenőrzési rendszerek működését;
 - b) rendelkezzen a csoporton belüli jelentéstételi hálózattal, valamint a vertikális információáramlást lehetővé tevő hatékony rendszerekkel;
 - c) dokumentálja a mindazon kockázatok azonosításához, méréséhez, monitorozásához, kezeléséhez és jelentéséhez felhasznált eszközöket, amelyeknek a csoport ki van téve, és tájékoztassa ezekről az eszközökről a csoport valamennyi biztosítóját; és
 - d) figyelembe vegye a csoporthoz tartozó valamennyi biztosító érdekeit, valamint azt, hogy ezek az érdekek hosszú távon miként segítik elő az egész csoport közös céljának elérését.

51. iránymutatás – A csoportszinten jelentős hatással járó kockázatok

- 1.91. A Szolvencia II. irányelv 246. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a felelős jogalany kockázatkezelési rendszerében figyelembe vegye mind az egyedi szintű, mind a csoportszintű kockázatokat, valamint ezek kölcsönhatásait, különösen:
- a) a csoport szinten kialakuló reputációs kockázatot, a csoporton belüli ügyletekből származó kockázatokat és a kockázatok koncentrációját – beleértve a tovaterjedő kockázatot;
 - b) a különböző jogalanyokon keresztül és különböző joghatóságok alatt folytatott ügyletekből eredő kockázatok közötti kölcsönhatásokat;
 - c) a harmadik országbeli jogalanyokhoz köthető kockázatokat;
 - d) a nem szabályozott jogalanyokhoz köthető kockázatokat; és
 - e) az egyéb szabályozott jogalanyokhoz köthető kockázatokat.

52. iránymutatás – Csoportszintű kockázatkezelés

- 1.92. A Szolvencia II. irányelv 246. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a felelős jogalany a csoportszintű kockázatkezelést olyan megfelelő folyamatokkal és eljárásokkal támogassa, amelyek azon kockázatok azonosítására, mérésére, kezelésére, monitorozására

és jelentésére szolgálnak, és amelyeknek a csoport vagy az egyes jogalanyok ki vannak, vagy ki lehetnek téve.

- 1.93. A Szolvencia II. irányelv 246. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a felelős jogalany biztosítsa, hogy a csoportszintű kockázatkezelés szerkezete és szervezete ne csorbítsa a biztosító azon jogképességét, hogy teljesítse törvényes, szabályozás szerinti és szerződéses kötelezettségeit.

A megfelelésre és a jelentéstételre vonatkozó szabályok

- 1.94. E dokumentum az EIOPA-rendelet 16. cikke alapján kibocsátott iránymutatásokat tartalmaz. Az EIOPA-rendelet 16. cikkének (3) bekezdésével összhangban a hatáskörrel rendelkező hatóságok minden erőfeszítést megtesznek azért, hogy megfeleljenek az iránymutatásoknak és az ajánlásoknak.
- 1.95. Az ezen iránymutatásoknak megfelelő vagy megfelelni kívánó, hatáskörrel rendelkező hatóságok megfelelő módon átültetik ezeket az iránymutatásokat szabályozási vagy felügyeleti rendjükbe.
- 1.96. A hatáskörrel rendelkező hatóságok a közzétételt követő két hónapon belül visszaigazolják az EIOPA számára, hogy megfelelnek-e vagy meg kívánnak-e felelni ezeknek az iránymutatásoknak, megjelölve a meg nem felelés indokait is.
- 1.97. Ha e határidőn belül nem érkezik válasz, úgy kell tekinteni, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg a jelentéstételi kötelezettségnek.

A felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezés

- 1.98. Az EIOPA fenntartja ezen iránymutatások felülvizsgálatának jogát.